

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/149/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818202206
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3818202206.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu Slovenskej kancelárie poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, Bratislava, IČO 36 062 235, zastúpenej TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 36 613 843 proti žalovaným X/ Soni C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX/X, S. a 2/ Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. H. XX/X, Handlová, o zaplatenie 7.648,10 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej 1/ proti platobnému rozkazu Okresného súdu Prievidza č.k. 9C/11/2018-61 zo dňa 24. mája 2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd platobný rozkaz súdu prvej inštancie vo výroku II. v napadnutej časti o povinnosti žalovanej 1/ zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým platobným rozkazom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 7.648,10 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 850,41 eur od 28.04.2017 do zaplatenia, zo sumy 6.797,69 eur od 23.06.2017 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na tomto súde /výrok I./ a povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne (k rukám právneho zástupcu žalobcu) náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 591,28 eur a iné trovy konania vo výške 458,50 eur /výrok II./.

2. Proti tomuto platobnému rozkazu do výroku II. podala odvolanie žalovaná 1/. Uviedla, že spolu so žalovaným 2/ splácajú pohľadávku žalobcu podľa splátkového kalendára mesačne po 100,- eur. Žalovaný 2/ má maloleté dieťa, spláca hypotéku na byt a potrebuje peniaze na stravu a rodinu a ďalšie výdavky. Ona sama je invalidná dôchodkyňa s nízkym dôchodkom a nemá mu z čoho prispieť a pomáhať. Preto žiada o zrušenie platobného rozkazu pokiaľ ide o náhradu trov žalobcu.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej 1/ písomne nevyjadril.

4. Skôr ako odvolací súd pristúpil k meritórnemu preskúmaniu odvolaním žalovanej 1/ napadnutého výroku II. platobného rozkazu súdu prvej inštancie o náhrade trov konania musel sa vysporiadať s účinkami podaného odvolania žalovanej 1/ na postavenie žalovaného 2/, ktorý spolu s odvolateľkou vystupoval v spore na strane žalovanej ale sám odvolanie proti výroku II. platobného rozkazu súdu prvej inštancie o náhrade trov konania nepodal.

5. Podľa § 75 ods. 1 CSP na strane žalobcu alebo žalovaného môže vystupovať viac subjektov.

6. Podľa § 76 CSP samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne.

7. Podľa § 77 CSP nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

8. V predmetnom spore vystupujú na strane žalovanej dve osoby a teda ide v zmysle § 75 ods. 1 CSP o procesné spoločenstvo. O aký typ procesného spoločenstva na strane žalovanej sa jedná /samostatné alebo nerozlučné/ určuje charakter práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. V tomto spore si žalobca od žalovaných 1/ a 2/ uplatnil nárok na zaplatenie náhrady za poistné plnenie, ktoré plnil z garančného fondu na škodu, ktorá bola spôsobená pri prevádzke motorového vozidla, ku ktorému nebolo v čase nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalovaná 1/ bola v čase nehody prevádzateľom tohto nepoisteného vozidla a žalovaný 2/ v čase nehody toto vozidlo riadil. Žalobca odvodzoval uplatnený nárok od ustanovení § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorých má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu na náhradu toho, čo za neho plnil. Žalovaná 1/ zodpovedá za škodu podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka ako prevádzateľ motorového vozidla a žalovaný 2/ podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako osoba, ktorá porušila právnu povinnosť.

9. Z uvedeného je zrejmé, že podmienky existencie povinnosti žalovaných 1/ a 2/ na náhradu poistného plnenie žalobcovi sa musia skúmať osobitne u každé zo žalovaných. Pri každom z nich musia byť podmienky ich zodpovednosti za škodu spôsobenú pri dopravnej nehode posúdené osobitne, podľa odlišných zákonných ustanovení a nie je vylúčený, aby konajúci súd dospel k záveru, že jeden z nich za škodu zodpovedá a druhý nie. Z takéhoto záveru potom nutne vyplýva aj odlišné posúdenie povinnosti každého zo žalovaných na náhradu poistného plnenie žalobcovi. Z uvedeného je potom zrejmé, že v tomto spore majú osoby vystupujúce na strane žalovanej postavenie samostatných procesných spoločníkov a ich procesné spoločenstvo v spore je samostatným procesným spoločenstvom podľa § 76 CSP, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba.

10. Odvolanie žalovanej 1/ proti výroku II. platobného rozkazu súdu prvej inštancie o náhrade trov konania preto neplatí pre žalovaného 2/, ktorý sám odvolanie nepodal. Z toho potom v zmysle § 367 ods. 2 CSP vyplýva, že právoplatnosť výroku II. platobného rozkazu súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 2/ nie je odvolaním žalovanej 1/ dotknutá.

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací takto vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /CSP/ v rozsahu odvolaním napadnutého výroku II. platobného rozkazu súdu prvej inštancie o náhrade trov konania vo vzťahu k žalovanej 1/, z dôvodov odvolania žalovanej 1/ a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP, pričom dospel k záveru, že platobný rozkaz súdu prvej inštancie vo výroku II. v napadnutej časti o povinnosti žalovanej 1/ zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

12. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. V predmetnom spore žalobca svojou žalobou požadoval, aby súd žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 7.648,10 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 850,41 eur od 28.04.2017 do zaplatenia, zo sumy 6.797,69 eur od 23.06.2017 do zaplatenia. Súd prvej inštancie jeho žalobe vyhovel a v spore vydal platobný rozkaz, ktorým požadovanú povinnosť žalovaným 1/ a 2/ uložil.

15. Porovnaním žalobou uplatneného nároku žalobcu s výsledkom sporu daným vydaným platobným rozkazom, ktorý je vo veci samej právoplatný, je očividné, že v predmetnom spore bol celkom procesne úspešný žalobca, keď súd prvej inštancie jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel. Súd prvej inštancie tak správne pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnému žalobcovi priznal proti žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania.

16. Žalovaná 1/ s takýmto rozhodnutím nesúhlasí a s poukazom na pomery svoje a žalovaného 2/ sa domáha, aby náhradu trov konania žalobcovi nemusela platiť. Podľa obsahu odvolania žalovanej 1/ a

cieľa, ktorý sa snaží svojím odvolaním dosiahnuť je zrejmé, že žalovaná požaduje aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

17. Podľa § 257 CSP súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Citované zákonné ustanovenie predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok /§ 255 CSP/. Súd podľa neho nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu nahradit' trovy konania strane, ktorá bola v spore úspešná. Dôvody pre takýto postup zákon pomenúva ako dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré však ani príkladmo nevypočítava. Výklad týchto podmienok je ponechaný na súdnu prax. V zmysle ustálenej judikatúry (pozri napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/17/2009, sp. zn. 5Cdo/67/2010 či sp. zn. 3MCdo/46/2012) je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť. Hranice sudcovskej úvahy sú pritom dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnej strane sporu pripúšťa len ako výnimku /čo vyplýva priamo z textu zákonného ustanovenia § 257 CSP/ zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania. Samotné dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať tak v pomeroch strán sporu /majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery strán sporu/ ako aj v okolnostiach daného sporu /podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, jeho zložitost' a podobne/. Znova však treba zopakovať, že aplikácia § 257 CSP má byť výnimočná a preto aj dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré majú viesť k úplnému alebo čiastočnému nepriznaniu náhrady trov konania v spore úspešnej strane musia mať povahu výnimočných okolností.

18. V danom spore sa žalovaná 1/ domáha aplikácie ustanovenia § 257 CSP s poukazom na pomery svoje a žalovaného 2/. Pokiaľ ide o pomery žalovaného 2/ /maloleté dieťa, splácanie hypotéky, nedostatok finančných prostriedkov/ tieto nijako nesúvisia s osobou žalovanej 1/ a nemôžu jej tak byť ku prospechu alebo na ťarchu pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Čo sa týka pomerov samotnej žalovanej 1/, ktoré táto v vo svojom odvolaní tiež uviedla /invalidná dôchodkyňa s nízkym dôchodkom/ odvolací súd žalovanou 1/ uvádzané skutočnosti nepovažuje za dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP v danej veci. Žalovaná 1/ jednak okrem konštatovania o nízkom invalidnom dôchodku neuvádza iné skutočnosti, ktoré sú relevantné pre komplexné zistenie jej pomerov /majetkové pomery, osobné pomery a podobne/ a aj skutočnosť, ktorú uvádza nijako nekonkretizuje /výška dôchodku/ a nepreukazuje žiadnym dôkazom. Odvolanie žalovanej 1/ teda nemôže viesť ku komplexnému zisteniu pomerov žalovanej a k posúdeniu ako sa na týchto pomeroch môže prejavit' súdom prvej inštancie uložená povinnosť náhrady trov konania žalobcu. Nebol tak zistený relevantný dôvod, ktorý by odôvodňoval výnimočne žalobcovi podľa § 257 CSP proti žalovanej 1/ náhradu trov konania nepriznať.

19. Odvolací súd preto platobný rozkaz súdu prvej inštancie vo výroku II. v napadnutej časti o povinnosti žalovanej 1/ zaplatit' žalobcovi náhradu trov konania ako vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keď tomuto žiadne trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).